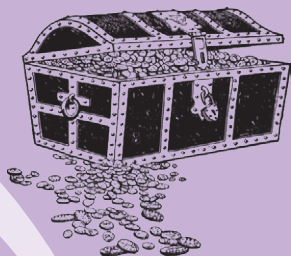

Stará Voda a Dyleň Legendy z Dyleně a okolí II.

Truhla s pokladem

A ještě jeden podobný příběh se vypráví. Prožil ho jistý Palzerhans z Poustky od Horního Žandova. Také on se toulal na Velký pátek po Dyleni a hledal poklad. A měl štěstí. Nalezl truhlu, opatřenou plechovými pásy a těžkými zámky, která tu stála otevřená a naplněna vrchovatě zlatem a drahými kameny. Hans chtěl zprvu truhlu vzít na rameno a odnést ji domů, ale byla tak těžká, že s ní nemohl hnout ani ji obrátit. Potom se rozhodl dát zlato do své modré plátěné zástěry, třebaže viděl, že by donesl jen trošek pokladu. Jakmile však začal překládat zlato do zástěry, strhla se nečekaně prudká bouře, až se stromy shýbaly k zemi, a během řevu vichru a sténání stromů se téměř pomátli na rozumu.

Leknutím ustoupil do houštiny, aby tu bouří přečkal. Sotva však odešel asi pět kroků od pokladu, nastalo ticho. Vzduch se ani nepohnul. Vyrazil znovu rychle k truhle či k místu, kde ji zanechal. Učinil přesně tolik kroků, kolika došel do houštiny, ale truhla s pokladem zmizela. Rozhněván se Hans obrátil na cestu domů a vrátil se bez pokladu.

Tucet odvážných

Na svátek Zvěstování Panny Marie se sešlo večer v hospodě ve Vysoké (Maiersgrün) mnoho mužských u piva a vyprávěly se anekdoty. V hospodě se objevil i cizí host, který přicházel od Dyleně a sděloval, že viděl v blízkosti Granátové studánky modravé ohýnky, což asi prozrazuje jakýsi poklad. Ale on že jen prochází kolem, protože dobře ví, že podzemní poklady od Ducha Dyleně není tak lehké získat. A tak byl naveden nový námět k hovoru o pokladech Dyleně. Jeden z nejstatečnějších přerušil hosta a řekl: „Nemluvme dál a neztrácejme čas! Raději pojďme na poklad! Kdo chce, ať jde se mnou! Ty ale, Michale, nás povedeš na místo, kde jsi spatřil světýlko. Tobě patří polovina pokladu, kdežto druhá polovina bude naše!“

A skutečně, přihlásilo se dvanáct nejstatečnějších mužů a vydalo se na Dyleň vytrhnout zlým mocnostem dyleňský poklad. Ale Dyleňští věděli, že kdo chce vyzvednout poklad, může toto riziko podstoupit jen s mlčenlivým jazykem. Proto se pohyboval tucet odvážných mužů k Dyleni s naprostým mlčením. Sotva ušli dvě stě kroků v temném lese, nastala náhle hrozivá bouře, obloha se rozhořela a vlny bouře neměly konce. Valily se další a další, stromy se ohýbaly až k zemi, větve se lámaly a létaly na všechny strany, bylo slyšet divné harašení povozů a kočích, jakoby kolem maširovaly celé roty a zástupy vojáků. Strašliví velící psi s ohnivě svítícíma očima se řtili ohromným mužům kolem nohou. Krátce řečeno, hluk a řev, nesnesitelné bouření, podivné šedivé postavy duchů a peklo samo způsobilo, že se všech dvanáct tak vyděšilo, že hledali záchranu v úprku zpět do hospody. Bledí jako duchové a bez dechu se přiřítili zpět. A tak hrdinové, kteří s takovou odvahou sotva před půl hodinou opustili hostinec, tu nyní stáli schlíple, a ti, kteří zůstali v hospodě, se jim pořádně vysmáli. Ale odvážlivci říkali: „Vy se smějte! Jen to zkuste vy sami!“ Nikdo z vysmívajících odvalu nenašel.

O Granátové studánce vypráví ještě jedna pověst, kterou naleznete zde:

www.marianskolazensko.info

Lesník v zázračné zahradě

Kdysi žil ve Starém Mohelně lesník Ondřej (Andreas), který si nedělal nic z pekla ani z nebe, a protože byl veselý a nebojácný, nesl ve svém srdci obojí – třebaže jinak než v katechismu. Nádherný les se všemi krásami, to byla jeho nebeská říše.

Tento počestný myslivec se teprve ve svých sedmdesátí letech dověděl, že je nedělní dítě, totiž když jednoho krásného dne spatřil na Dyleni pověstnou zázračnou zahradu. Ze všeho, co jeho oko spatřilo, ho udivila nádherná veverka svítící červené barvy. Seděla na jedlovém stromě smaragdové barvy a právě se zabývala diamantovou šiškou. Lesník rychle strhl z ramene kulovnici, aby střelil tento malý zázrak. Už měl veverku na mušce, když náhle spatřil na konci hlavně své kulovnice nepatrného skřítky se svráštěným obličejem, a ten učinil pronikavý hvízd. V té chvíli zázračná zahrada zmizela a zděšený Ondřej se ocitl ležící v koprivách.

Ale tím vše neskončilo. Neboť jeho hříšný záměr, střelit si v zázračné zahradě, značně rozčílil dyleňské duchy. Přišla krutá bouře s tak hrozným hromobitím a blesky, že se stromy kolem ohromeného myslivce s hučením a krachem nahýbaly k zemi, mnoho větvíček a větví, trsů trávy, hroudy země a kameny, to vše se řítilo s rachotem a pískáním kolem jeho nosu. Opozátlivý lovec ztratil na chvíli zrak i sluch. V největším strachu ze smrti prchal ze strašného hučícího lesa, pronásledován pomstychtivými duchy, běžel pryč a skoro bez dechu dosáhl domova.

Do konce života se už neodvážil vstoupit do tohoto koutu Dyleně, kde spatřil takovou nadpozemskou nádheru, ale i zažil takovou hrůzu a strach.

Více o Zázračné zahradě na: www.marianskolazensko.info

Kvíz:

Kolik bylo statečných, co šli společně pro poklad?

1. 7
2. 12
3. 60

Na čím území stojí kostel sv. Mikuláše pod Dylení?

1. u Čechů
2. u Bavorů
3. u Sasů

Kdo může spatřit zázračnou zahradu?

1. panna
2. ten, kdo se postí
3. nedělníátko

Odpovědi se dozvíte v plné verzi příběhů a legend na webu www.marianskolazensko.info

Doporučená místa k zastavení: <https://mapy.cz/s/1fEhB>

Poustka 49.9992856N, 12.5433908E

Mohelno 49.9420939N, 12.4796725E

Křížek U Studánky 49.9828142N, 12.5359558E

Tipy pro výlet: Doporučená místa můžete projít pěšky, ale chození to bude dlouhé. Proto doporučujeme trasu si předem naplánovat a vyrazit ideálně na kole. Kudy vyrazíte je na vás. A když půjdete do Mohelna, vyjděte či vjeděte na vrchol hory Dyleň. I tam je spousta legend.

Zdroj: Archiv Mariánskolázeňska, Hamelika RŠ, Michal Studnička

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

www.marianskolazensko.info

Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.